

20) זמן תורה

משו"ת חי מכרי"ש דכמוני עם מקינין לבדוק דרך בעצרה צלי חופו הטוב צח"ס ע"י שתחילת מצדו ורומלן ומנקרין הכל הטוב ואפי ע"י עכ"ס מסתברא שנאמרו דאנקיותא קפדי ולא מרע נפשיכו ע"ש, וזכ פלא דצמח יאלו החורים מחוץ צדיק צח"ס ומה דעכ"ס קפדי אנקותא זכ רק בדבר הנראה לעינים ולא מכ שצח"ס.

21) אימות רבני

אמר לי מו"ר (שליט"א) צוק"ל שאצל מרן החזו"א צוק"ל לא הניחו פתיתי חמץ לפני הבדיקה.

22) הלויות שלמה

את מ"ד. 59. כתבי תלמידים. 60. ועיין שם דמה דמהני הפתייתן היינו כשאדם אחר מניחם והבודק אינו יודע היכן הם. 61. כתבי תלמידים. וידקדקו שיהיו הפתייתן פחותין מכזית, כמש"כ השע"ת

23) אימות רבני

מו"ר (שליט"א) צוק"ל הניח הוא בעצמו עשרה פתיית חמץ בחדרים לפני שבדק את החמץ (עי" ט" תל"ב מ"ב ס"ק י"ג) הפתייתם קטנים פחות מכזית כמבואר

24) קיצור שו"ע

ח יש נוהגין שקודם הבדיקה מניחין פתותי"ת לחם במקומות שימצאם הבודק, כי חוששין שמא לא ימצא כלום ותהא ברכה לבטלה^ח, ופשיטא כי מי שאינו בודק כראוי, אלא שהוא מקבץ אלו הפתייתם, לא קיים מצות בדיקה ועשה ברכה לבטלה.

25) הל' ח"א ב"ח

ו. פנס כיס לא נהגו לבדוק בו לכתחילה שעיקר התקנה לבדוק לאור הנר ודרשו חכמים כן מהכתוב שחפוש הוא בגרות, אך באופן שמועיל לבדיקה בחורין או כשקשה לו לבדוק וכגון בבתי כנסיות ובתי מדרשות וחדרי מדרגות וכיוצא בזה, הורו גדולי ישראל זצ"ל שיכולים לבדוק אף בפנס. וכיסי הבגדים או המכונות ושאר המטלטלין יכולים לסמוך לכתחילה לבדוקם בפנס^ו.

26) הל' ח"א ב"ח

להארתו בודאי מועיל. וכן ידוע שהורו רבותינו החזו"א והגר"א קוטלר זצ"ל במקום טורח לבדוק לאור פנס כיס חשמלי. וכן כיסי הבגדים והכלים ששם אין עיקר מצות הבדיקה ואין מברכין ע"ז, וכמ"ש בח"י והחזו"א דכתיב

27) אמת לוי צ"ק

בדיקת חמץ במקום שחושש משריפה וכדומה, יכול להשתמש בפנס חשמלי, אבל יתחיל את הבדיקה בנו שעה, כדי שתחול הברכה באופן שתקנו חז"ל.

28) הלויות שלמה

כשאי אפשר לבדוק בנר י"ב לבדוק ע"י פנס חשמלי ב י"ג. אבל כשאפשר צנר אין נכון כלל לחפש דרכים אחרות אלא יבדוק לאור הנר כדמקן צמחנימין. ומיהו כשדולק אור החשמל צנית צשעת הבדיקה א"ש לכמותו⁵⁷.

29) הלויות שלמה

מבוגנת, לכתחלה יבדקנה אור לארבעה עשר, על ידי פנס¹⁹, ובדיעבד נבדקת ביום ארבעה עשר לאור היום²⁰, כדין בדיקת אכסדרה^ח. ואין מברכין על בדיקתה, כדין בדיקת ביסים²⁵.

30) הלויות שלמה

ברכונים וספרי זמירות שיש חמץ דבוק בהם, קשה מאד לנקותם ולכן ימכרם לגוי, אבל יש לדקדק שלא למכור הספרים עצמם אלא רק-החמץ שדבוק בהם. דהא אין מוכרים כתבי קודש לעכו"ם¹⁹